

Brussel, 9 april 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS VOOR VISSERIJ EN AQUACULTUUR

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Dat betekent dat vanaf 30 maart 2019 om 00.00 uur (Midden-Europese tijd) (hierna "de terugtrekkingsdatum" genoemd) het gehele primaire en secundaire Unierecht niet langer van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk, tenzij in een geratificeerd terugtrekkingsakkoord¹ een andere datum wordt vastgesteld². Het Verenigd Koninkrijk wordt dan een "derde land"³.

De voorbereiding op de terugtrekking is niet alleen een zaak van de EU en de nationale overheden, maar ook van bedrijven en burgers.

Gezien de grote onzekerheid, met name over de inhoud van een eventueel terugtrekkingsakkoord, wil de Commissie marktdeelnemers die visserijactiviteiten of activiteiten in verband met een of andere fase van de productie-, verwerkings-, afzet-, distributie- en detailhandelsketen voor visserij- en aquacultuurproducten verrichten, wijzen op de juridische gevolgen waarmee zij rekening moeten houden wanneer het Verenigd Koninkrijk een derde land wordt.

Behoudens mogelijke overgangsregelingen in een eventueel terugtrekkingsakkoord, gelden vanaf de terugtrekkingsdatum de voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid niet langer voor het Verenigd Koninkrijk. Dit zal met name de onderstaande gevolgen hebben:⁴

---

¹ Met het Verenigd Koninkrijk wordt momenteel onderhandeld over een terugtrekkingsakkoord.

² De Europese Raad kan volgens artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie met instemming van het Verenigd Koninkrijk ook unaniem besluiten dat de Verdragen op een latere datum niet meer van toepassing zijn.

³ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

⁴ In deze kennisgeving wordt niet ingegaan op de aspecten in verband met de zeevaart, waaronder de veiligheid van vissersvaartuigen (zie hiervoor "*Kennisgeving aan belanghebbenden - Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van de zeevaart*"), kwalificaties van zeevarenden (zie hiervoor "*Kennisgeving aan belanghebbenden - Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels inzake het minimumopleidingsniveau van zeevarenden en de wederzijdse erkenning van bewijzen van beroepsbekwaamheid van zeevarenden*") en de uitrusting van zeeschepen (zie hiervoor "*Kennisgeving aan belanghebbenden - Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van industrieproducten*") (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_nl).

1. CONTROLE EN HANDHAVING

Volgens het internationale zeerecht moeten vissersvaartuigen die visserijactiviteiten wensen te verrichten in wateren die onder de soevereiniteit of jurisdictie van een derde land vallen, daartoe een vismachtiging van dat derde land krijgen. Voorts vallen vissersvaartuigen die visserijactiviteiten in wateren van derde landen verrichten, onder de van toepassing zijnde wetten en voorschriften van de betrokken kuststaat en kunnen de autoriteiten van die kuststaat ten aanzien van die vaartuigen controle- en handhavingsactiviteiten verrichten. De vlaggenstaat is verantwoordelijk voor de nauwgezette monitoring, onder meer via machtigingsstelsels, van de activiteiten van onder zijn vlag varende vaartuigen die in wateren van derde landen actief zijn. Zo ziet de vlaggenstaat erop toe dat die activiteiten de duurzaamheid van de bestanden in de wateren van de kuststaat niet in gevaar brengen en in overeenstemming zijn met de geldende instandhoudingsmaatregelen van de kuststaat.

In deze context valt de **toegang van vaartuigen van de Unie tot de wateren van derde landen** die wordt verleend door middel van door de autoriteiten van een derde land afgegeven rechtstreekse machtigingen, onder de machtigingsprocedure van Verordening (EU) 2017/2403 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten⁵. In dit kader kunnen de EU-lidstaten, mits aan alle criteria en voorwaarden van de artikelen 4 tot en met 7 van Verordening (EU) 2017/2403 is voldaan, volgens de procedure van de artikelen 16 tot en met 18 van Verordening (EU) 2017/2403 toestaan dat hun vissersvaartuigen vissen op grond van dergelijke rechtstreekse machtigingen. Deze procedure vereist een voorafgaande kennisgeving aan de Commissie en biedt haar de mogelijkheid om tegen de verlening van de vismachtiging bezwaar te maken overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) 2017/2403, indien de in die verordening vastgestelde voorwaarden niet in acht worden genomen.

Vanaf de terugtrekkingsdatum zijn die regels van toepassing op de vissersvaartuigen van de Unie die visserijactiviteiten in de wateren van het Verenigd Koninkrijk wensen te verrichten.

Voor de **toegang van vaartuigen van derde landen tot de wateren van de Unie** geldt de machtigingsprocedure van titel III van Verordening (EU) 2017/2403. In dit verband mogen vaartuigen van derde landen slechts visserijactiviteiten in wateren van de Unie verrichten als zij in het bezit zijn van een machtiging die de Commissie overeenkomstig de artikelen 32, 33 en 34 van Verordening (EU) 2017/2403 heeft afgegeven, en op voorwaarde dat zij voldoen aan de andere eisen van die titel, met name aan artikel 38 van Verordening (EU) 2017/2403, waarin de regels zijn vastgelegd inzake controle- en handhavingsmaatregelen voor visserijactiviteiten in de wateren van de Unie door vissersvaartuigen die de vlag van een derde land voeren.

Vanaf de terugtrekkingsdatum zijn die regels van toepassing op de vissersvaartuigen van het Verenigd Koninkrijk die visserijactiviteiten in de wateren van de Unie wensen te verrichten⁶.

---

⁵ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

⁶ Op grond van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1005/2008 wordt onder "vissersvaartuig" verstaan elk vaartuig, ongeacht de omvang, dat wordt ingezet of is bedoeld om te worden ingezet voor de commerciële exploitatie van visbestanden, met inbegrip van ondersteuningsvaartuigen, vaartuigen voor visverwerking, vaartuigen waarop vangsten worden overgeladen en transportvaartuigen die zijn uitgerust voor het vervoer van visserijproducten, met uitzondering van containerschepen.

2. AANLANDING EN EERSTE VERKOOP VAN VISSERIJPRODUCTEN

Voor de **toegang tot de havens van derde landen**, met inbegrip van de toegang tot de havendiensten en het gebruik van de inrichtingen waar de producten in eerste aanleg worden verhandeld, en de aanlanding van vangsten in die havens door vaartuigen die de vlag van een EU-lidstaat voeren, gelden de voorschriften van het derde land. Vanaf de terugtrekkingsdatum gelden voor de vaartuigen van de Unie die vangsten in het Verenigd Koninkrijk wensen aan te landen, de regels die van toepassing zijn in het Verenigd Koninkrijk.

De **toegang tot de havens van de EU-lidstaten**, met inbegrip van de toegang tot de havendiensten en het gebruik van de inrichtingen waar de producten in eerste aanleg worden verhandeld, en het verrichten van aanlandings- en overladingsactiviteiten in die havens zijn verboden voor vaartuigen die de vlag van een derde land voeren, tenzij zij voldoen aan de vereisten van hoofdstuk II, afdeling I, van Verordening (EG) nr. 1005/2008⁷. Vanaf de terugtrekkingsdatum zijn die regels van toepassing op de vaartuigen van het Verenigd Koninkrijk die in de Unie wensen aan te landen.

Het bovenstaande geldt onverminderd de regels van het internationaal zeerecht die van toepassing zijn bij overmacht en in noodsituaties.

3. INVOER EN UITVOER VAN VISSERIJ- EN AQUACULTUURPRODUCTEN

3.1. Kennisgeving door de vlaggenstaat en vangstcertificering

Overeenkomstig artikel 20, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1005/2008 moet de Commissie een kennisgeving van de vlaggenstaat hebben ontvangen vóór de uitvoer naar de EU van visserijproducten die zijn gevangen door vissersvaartuigen die de vlag van een derde land voeren. Vanaf de terugtrekkingsdatum geldt dit voor het Verenigd Koninkrijk.

Visserijproducten⁸ mogen alleen in de EU worden ingevoerd indien zij vergezeld gaan van een vangstcertificaat (artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1005/2008). Op het vangstcertificaat, dat door het Verenigd Koninkrijk moet worden gevalideerd, moet worden bevestigd dat de betrokken vangsten zijn gedaan overeenkomstig de geldende wet- en regelgeving en de geldende internationale instandhoudings- en beheersmaatregelen. Het vangstcertificaat moet door de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk zijn gevalideerd en moet, zo nodig, vergezeld gaan van andere krachtens de certificeringsregeling vereiste documenten wanneer indirecte invoer plaatsvindt na overlading, doorvoer of verwerking van de producten in een ander derde land (de artikelen 14 en 19 van Verordening (EG) nr. 1005/2008).

De uitvoer naar het Verenigd Koninkrijk van vangsten die door vissersvaartuigen van de Unie zijn gedaan, valt eveneens onder de vangstcertificeringsregeling indien het

---

⁷ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

⁸ Op grond van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1005/2008 wordt onder "visserijproducten" verstaan alle producten van hoofdstuk 03 of post 1604 of 1605 van de gecombineerde nomenclatuur die is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, met uitzondering van de in bijlage I bij die verordening vermelde producten.

Verenigd Koninkrijk in een kennisgeving aan de Commissie bevestigt dat het de desbetreffende uitvoerings-, controle- en handhavingsregelingen heeft getroffen en beschikt over overheidsinstanties die gemachtigd zijn om de certificaten te verifiëren (de artikelen 15 en 20 van Verordening (EG) nr. 1005/2008).

3.2. Consumenteninformatie, etikettering en voorschriften voor het op de markt brengen

Visserij- en aquacultuurproducten die in de EU op de markt worden gebracht, vallen onder de specifieke voorschriften voor het op de markt brengen die zijn vastgesteld in Verordening (EU) nr. 1379/2013⁹, met inbegrip van de specifieke eisen inzake consumenteninformatie (hoofdstuk IV van Verordening (EU) nr. 1379/2013) en de handelsnormen voor visserij- en aquacultuurproducten (hoofdstuk III van Verordening (EU) nr. 1379/2013). De regels omvatten ook een verbod op het verkopen van vis die kleiner is dan de minimuminstandhoudingsreferentie grootte voor rechtstreekse menselijke consumptie.

Naast deze sectorspecifieke voorschriften voor de invoer en uitvoer van visserij- en aquacultuurproducten gelden ook de horizontale voorschriften van de EU-levensmiddelenwetgeving¹⁰.

Die regels, of het nu sectorspecifieke of horizontale regels betreft, gelden voor alle levensmiddelen die in de EU op de markt worden gebracht, ongeacht de plaats waar het levensmiddel is geproduceerd.

Wat de biologische aquacultuur betreft, zijn de certificaten die de controle-autoriteiten en -instanties in het Verenigd Koninkrijk afgeven, niet langer geldig voor producten die vanaf de terugtrekkingsdatum op de markt van de EU-27 worden gebracht¹¹.

4. BEROEPSORGANISATIES

De producentenorganisaties voor visserij- en aquacultuurproducten die zijn opgericht krachtens artikel 6 van Verordening (EU) nr. 1379/2013 en de brancheorganisaties die zijn opgericht krachtens artikel 11 van die verordening, mogen slechts in de Unie functioneren en de in de wetgeving van de Unie vastgelegde taken vervullen indien zij door de lidstaten zijn erkend overeenkomstig hoofdstuk II, afdeling II, van die verordening. Vanaf de terugtrekkingsdatum worden producentenorganisaties en brancheorganisaties die in het Verenigd Koninkrijk op grond van Verordening (EU) nr. 1379/2013 zijn erkend, niet langer beschouwd als beroepsorganisaties krachtens het EU-recht.

---

⁹ Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 1).

¹⁰ Zie "Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en de levensmiddelenwetgeving van de EU" (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_nl).

¹¹ Zie "Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en de levensmiddelenwetgeving van de EU" (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_nl).

